

DONDERDAG DEN

21sten MEI.

SURINAAMSCHIE COURANT.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, den 13 Maart.

In eenen brief uit Turin van 5 Maart, leest men:

» De jongste voorvallen te Madrid hebben alhier geene verwondering gebaard; men was sedert lang op zoo iets voorbereid, en beschouwt die gebeurtenissen slechts als voorboden van ernstiger tooneelen.

» Het oordeel, dat hier over de Spaansche zaken geveld wordt, en geenszins gunstig voor de Koningin is, schijnt van eenig gewigt te zijn, want niet ligt zal een andere regering beter omtrent den staat van zaken in het Schiereiland ingelicht zijn, dan de onze. De betrekkingen, die men hier met Spanje onderhoudt, komen allengs meer aan het licht, en leveren het bewijs op, dat, zoo men voor Italie eene reactie in den geest der liberalen van uit Spanje gevreesd heeft, het vrij wat gemakkelijker is eene terugwerking in den tegenovergestelden zin van hier uit, in Spanje te bewerken. Door den kleinen opstand van 18 Januarij schijnt men enkel te hebben willen beproeven, in hoever eene afschaffing van het Koninklijk Statuut, waaraan de aanhangers der Koningin toch een groot gewigt hechten, den bijval der Madridsche bevolking zou kunnen erlangen. De onverschillige houding der hoofdstad bij de vermaatele onderneming van eene handvol muiters, die, ofschoon zij, bij het afschieten hunner geweren op de trouw geblevene troepen, » leve de Koningin! » riepen, toch de afzetting der ministers, — hetgeen thans in Spanje met eene verandering van regering zou gelijk staan, — wilden afdwingen, mag als een sprekend bewijs aangemerkt worden van de geringe kracht van het tegenwoordige grondwettige stelsel in Spanje. Heeft men derhalve vroeger getwijfeld aan de mogelijkheid om het Koninklijke Statuut in stand te houden, hetwelk in de oogen der liberalen strijdig is met de beloofde vrijzinnige instellingen; thans is men ten volle overtuigd, dat hetzelfde eer een wapen tegen, dan een verdedigingsmiddel voor de Koningin is, en dat de troon van Isabella, zelfs zonder toedoen der Carlisten, wankelt. Men weet nu naauwkeurig, wat men te doen hebbe, zoo de genie van Zumala-Carreguy niet voldoende mogt zijn om in Madrid eene beslissende omkeering te bewerken; het staat hier tussehen restauratie of republiek, terwijl men wel weet, dat de laatste vroeg of spade tot de eerste moet leiden.

» Het kan derhalve geene bevreesding wekken, wanneer men ziet, hoe alle zorg aangewend, elk middel te baat genomen wordt, om verwarring in Spanje te doen ontstaan. Hoe gemakkelijk en straffeloos zulke pogingen gedaan kunnen worden, heeft de 18de Januarij bewezen, en zal waarschijnlijk weldra op eene grotere schaal beproefd worden. Men zou dus voor den goeden uitslag der onderneming van Don Carlos niet beducht zijn, en zelfs den dag en het uur zijner troonsbeklimming durven opgeven, zoo men zeker van Koning Lodewijk Philips was, en een middel had om diens bedoelingen juist te

doorgronden. Bij de wispelturigheid evenwel, die het tegenwoordige Fransche kabinet kenmerkt, is zulk ondoenlijk. Dat hetzelfde in het gelukken der onderneming van Don Carlos belang stelt, is ontwijfelbaar; maar op de Spaansche restauratie zoude er eene in Frankrijk kunnen volgen, en daarvoor moeten alle andere bedenkingen wijken. Men zegt wel, dat de gewapende tuschenkomst onmogelijk en het geschikte tijdstip daartoe voorbij is; maar men gevoelt zich niet op zijn gemak, vertrouwt niet op zijne eigene woorden, en zou gaarne zekerheid willen hebben. Deze kan men niet verwachten langs een regstreekschen weg te zullen erlangen, en zij zou in allen gevallen onvolledig zijn, zoo er geens waarborgen gegeven wierden, dat men aan Don Carlos in alle omstandigheden de vrije hand wilde laten.

» Het komt er dus op aan, Lodewijk Philips te winnen, en de gewenschte toezegging te erlangen. Dat dit niet anders kan geschieden dan door de wederkeerige belangen in acht te nemen, springt in de oogen; dat Lodewijk Philips dan alleen de zaak van Don Carlos kan omhelzen, wanneer zijn belang daardoor niet benadeeld wordt, behoeft geen betoog, evenmin als dat men derhalve met de restauratie in Spanje voor die in Frankrijk de deur moet sluiten; met één woord, het geldt hier, in Spanje te restaureren, en in Frankrijk het bestaande te bevestigen.

» Gewoonlijk neemt men familie-verbindingen te baat als een middel om tegenstrijdige belangen te verzoenen; in Portugal had men in de daad vruchteloos beproefd aan den burgeroorlog een einde te maken door een huwelijk tussehen Don Miguel en Donna Maria. Thans wil men, naar beweerd wordt, iets dergelijks in Spanje beproeven; tot nog toe is dit echter niet geschied, en al ware zulks het geval, dan zou men toch, bij den haat van Don Carlos tegen de Koningin, daardoor niet veel meer uitwerken dan in Portugal. De tijd is te kostbaar, de omstandigheden zijn te dringend, om zich met ijdele diplomatieke onderhandelingen in te laten, en datgene uit het oog te verliezen waarop het alleen aankomt, de overwinning en het beletten van alle vreemde bemoeienis met de Spaansche aangelegenheden. De overwinning is de zaak van Don Carlos en zijne vrienden; het weren van vreemde tuschenkomst moet de staatkunde van Lodewijk Philips zijn, en om hem daartoe te bewegen, is eigenlijk het hoofddoel der onderhandelingen die thans wegens Spanje gevoerd worden.

FRANKRIJK.

PARIS den 9 Maart.

Uit Lyon schrijft men van den 28sten Februarij:

Gisteren heeft voor onze regtbank van eersten aanleg de zaak gediend van een der slagtoffers van de vreeselijke dagen van April 11., die de stad Lyon om schadeloosstelling voor de door hem geleden verliezen aanspreekt. Dit is de eerste zaak van dien aard, die voor de regtbanken dient; maar het zal de laatste niet wezen.

Te Algiers heeft den 11^{den}, 12^{den} en 13^{den} Februarij een orkaan gewoed, die heviger

was, dan men immer aldaar beleefd had. Alle de ter reede liggende schepen hebben in het vreeselijkst gevaar verkeerdt, en niet minder dan achttien zijn tegen den rotsachtigen oever of tegen de moeilje verbrijzeld of daar gestrand. Onder deze verloren gegane schepen telt men 1 Russisch, 1 Belgisch, 1 Grieksch, 4 Sardinsche, 2 Spaansche, 2 Napolitaansche, 5 Moorsche en 3 Fransche. Tot de gestrande Fransche schepen behoort de Rijks-stoomboot *Eclairer*. De Fransche en Moorsche bewoners van Algiers moeten grooten ijver aan den dag hebben gelegd, om de manschap der aldaar ter reede liggende schepen nog zoo veel mogelijk te redden. Desniettemin hebben een dertigtal zeelieden bij deze ramp het leven verloren. Een Fransch artillerie-kapitein, is door de zee verzwolgen, terwijl hij bezig was, om den kapitein van een Russischen koopvaarder, die tegen de rotsen was gestrand, te redden. De schade, die de handelstand te Algiers en elders door het vergaan van zoo vele koopvaarders lijdt, wordt op verscheidene miljoenen begroot.

Eenige dagen vroeger had ook te Bona, een hevige storm gewoed, waardoor een Fransche koningsbrik verloren is gegaan.

KERKELIJKE STAAT.

Uit Rome wordt van den 17 Februarij gemeld:

» Het belangrijkste punt onzer staats-huishouding, waarmede men zich thans bezig houdt, is de begrooting voor het loopende jaar, welke oneindig gunstiger uitvallen zal, dan de vorige. Ofschoon nog niets stelligs deswege bekend is, verneemt men toch, dat de uitgaven, met inbegrip van het te kort van 700,000 scudi des vorigen jaars, nagenoeg door de inkomsten gedekt zullen worden. De schatkist is goed voorzien, en het vroeger zoo dikwerf heerschende geldgebrek kent men niet meer. Dit hebben wij aan de zorgen van den algemeenen schatbewaarder, monsignor Tochi, te danken, die in alle zijne maatregelen de grootste veerkracht betoont, en zich door geen geschreeuw over schijnbaar harde bepalingen, in zijne ontwerpen van verbetering laat sloten. Het meerendeel der bevolking laat hem regt wedervaren, dewijl men ziet, dat hij orde in onze verwarde finantien heeft ingevoerd, eene weldaad waarvan het land reeds schoone gevolgen begint te ondervinden. Het openbaar crediet bevestigt zich meer en meer; aan geldleeningen wordt niet meer gedacht, en behouden wij nog eenige jaren rust en vrede dan kunnen onze schulden gedeeltelijk afgelost worden en kan de Romeinschen Staat, met zijne hulpbronnen, weder een der bloeiendste landen worden.

SPANJE.

Van de zijde der Carlisten is thans het volgende lagerberigt bekend gemaakt:

» Los Arcos, den 24 Februarij 1835.

» Den 22sten des avonds heeft Zumala-Carreguy met 5 bataillons, een twaalfpouder en een mortier, de stad Los Arcos, die sedert lang aan de Christos tot schuilplaats strekte, bezet. Gisteren is het veld tegen de kazern en tegen zes versterkte

gebouwen geopend. Verscheidene hommen waren reeds in de verschaningen gevallen, toen de koninklijke troepen van Karel V, door een levendig geweervuur gedekt, de huizen der stad binnengedrongen, en steeds verder voortrukten, in weerwil van den tegenstand des vijands, die op onze krijgslieden een regen van handgrenaten wierp.

„De aanval was hevig, en het vuur van het geschut deed veel schade. Nog voor het vallen van den nacht, waren van de zes verschanste huizen vijf in handen der Carlsten gevallen, alsmede het hospitaal, waarin men 180 bij het gevecht van Arquyas van den 5 Februarij gekwetste krijgslieden vond.

„Zijn volk niet noodeloos willende opofferen, liet Zumala-Carreguy gedurende den nacht de toegangen tot de kazerne, die zich alleen nog hield, bezetten. Hij deed tevens bossen stroo, met Spaansche peper vermengd, in de grachten van het gebouw werpen, met voornemen, om een en ander met het kriecken van den dag aan te steken en daardoor de in de kazerne aanwezige manschappen tot de overgave te dwingen. Mina heeft zich gedurende den oorlog met Napoleon, tegen verscheidene door de Franschen bezette sterkten met het beste gevolg van dit middel bediend. De rook van den Spaanschen peper is namelijk zoo onverdragelijk en verstikkend, dat zij die zich daardoor omringd zien, zich altijd liever door het venster werpen, dan op deze wijze om te komen.

„Intusschen was de waakzaamheid der beide bataillons, die de kazerne omsingelden, niet groot genoeg. De Christinos maakten zich den duisterten en zeer regenachtigen nacht ten nutte, en ontsnapten door eene huijpoort naar de zijde van Lerin.

„Ten vier ure des morgens begon de aanval der Carlsten tegen de kazerne, doch ziende, dat zij geen wederstand ontmoetden, drongen zij in de sterkte door, en vonden daar nog slechts acht soldaten. Eenige compagnien werden afgezonden, om de vlugtenden na te zetten. Men maakte nog eenige gevangenen, zoo dat het geheele aantal daarvan 250 bedraagt, waaronder een kolonel en verscheidene officieren.

„Zijne Majesteit (Don Carlos) was den 23sten ten acht ure des morgens uit Zuniga vertrokken, had in het klooster van San Gregorio, op de hoogte nabij Los Arcos, het middagmaal gebruikt; en heeft heden ochtend zijne intrede te Los Arcos gedaan, alwaar hij met de grootste geestdrift ontvangen is.

„De hier behaalde buit is niet onbelangrijk. Zij bestaat uit eenige nieuwe geweren, 16 paarden, 16 kisten met krijgsbehoefden, 1900 nieuwe pantalons, een groot aantal kleedingstukken, een voorraad spek, gezouten visch, tarwe, haver, enz. De hier aanwezige veldstukken waren eenige dagen te voren door Lopez weggehaald. Met de gevondene muzijk-instrumenten zijn twee onzer regementen begiftigd.

„Hoewel eenigen der 180 gekwetsten van Arquyas met de bezetting op onze troepen hebben geschoten, heeft de Koning hun vergiffenis willen schenken, en bevond, dat men hen met alle de door hunnen toestand gevorderde zorgvuldigheid behandelde. Hunne wonden zijn door onze heekmeesters verbonden; men heeft hun voedsel toegezonden, en zij zullen, op last des Konings, voor zoo verre hun toestand zulks vergunt, naar de naastbijgelegene, door de Christinos bezette plaats worden vervoerd, om daar uitgeleverd te worden. Op nieuw zullen deze Christinos dus een les van beschaving en menscheijkheid van ons ontvangen, terwijl zij niet slechts alle hunne gevangenen doodschieten, maar onze gekwetsten in hunne verblijfsplaatsen opproten, om hen meedoogenloos aan hunne blinde wrede wraak op te offeren.

„Om te gelijker tijd aan de aanvoerder

der Christinos te leeren, dat wij tegen diegenen hunner, welke met de wapenen in de hand gevangen worden genomen, wedervergelding willen nitroefenen, tot zoo lang zij den door hen het eerst ingestelden bloedorstigen en barbaarschen regel herroepen hebben, zullen de gewapenderhand gevangen genomen officieren worden doodgeschoten, om den dood te verzoenen der ongelukkige koningsgezinden, die zij in koelen bloede hebben opgeofferd.

EDICTALE CITATIE.

(24253) Uit kracht van de acte eerste default, met admissie tot eene tweede dading, bij Edicte *ad valvas curiae*, in dato 8 Mei 1835, verleend door het Gerechtshof te Suriname, aan GOMPERTS JACOBS, in qualiteit als Exccuteur van het Testament van wijlen JACOB BENJAMIN JACOBS, Impetrant om appointement van Edictale Citatie.

Zoo worden door mij ondergeteekende, Exploicteur bij het Gerechtshof te Suriname, voor de tweede maal bij openbare Edicte *ad valvas curiae* gedagvaard, gelijk ik dagvaar bij deze, alle bekende of onbekende binnenlandsche Crediteuren van den Boedel wijlen JACOB BENJAMIN JACOBS, alsmede alle en een iegelijk die, uit welke hoofde ook, zouden vermeenen op dien Boedel eenige actie of pretentie te hebben, geïmpetreerden en gedaagden.

Omme te compareren ter geprivilegeerde rolle van gemeld Gerechtshof, welke gehouden zal worden op Vrijdag den 19^{den} Junij 1835, des morgens acht uren, ten einde de Impetranten qq. te zien dienen van acte eerste default en tweede dading, en wijders voort te procederen als naar regten.

En opdat niemand hiervan eenige ignorantie zoude kunnen of mogen pretenderen, heb ik deze gepubliceerd en geaffigeerd aan Paramaribo, den 6^{den} Mei 1835.

Paramaribo den 18 Mei 1835.

De Exploicteur,
N. L. BRAAM.

EDICTALE CITATIE.

(24284) Uit kracht van het appointement van dagvaarding bij Edicte *ad valvas curiae*, in dato 13 Mei 1835, verleend door het Gerechtshof te Suriname, op de rekest van HENDRIK KAMERLING en EVERT JAN WESENHAGEN, als vermits de uitlandigheid van ABRAHAM VAN MEERTEN, Exccuteuren in den Boedel van wijlen RYCHARD VAN REES Az., blijkens Testamentaire dispositie door denzelven, in dato 17 Junij 1831 in besloten form gepasseerd, en den 26sten Maart 1835 morte geconfirmeerd, impetranten van Edictale Citatie.

Zoo worden door mij ondergeteekende, Exploicteur bij het Gerechtshof te Suriname, bij openbare Edicte *ad valvas curiae*, gedagvaard, gelijk ik dagvaar bij dezen, alle zoo bekende of onbekende buitenlandsche Crediteuren van den Boedel wijlen RYCHARD VAN REES Az., mitgaders elk en een iegelijk, die enig regt, actie of pretentie van wat aart of natuur ook, tot laste denzelven Boedel en Nalatenschap zoude vermeenen te hebben, geïmpetreerden en gedaagden.

Omme te compareren ter geprivilegeerde rolle van het Gerechtshof te Suriname, welke gehouden zal worden in de maand November 1835, ten einde aldaar hun regt hetzij als Crediteur, of hoe anders ook te doen gelden en voorts met de Impetranten qq. te procederen als in diergelijke materie gebruikelijk is, of wel in cas van contradictie, hunne actien tegen den meergemelden Boedel binnen den tijd van zes weken te institueeren voor gemeld Gerechtshof of wel voor de Impetranten qq. dagelijkschen en competenten regter, op straffe dat bij faute van dien aan de non comparanten zal worden geïmponeerd *perpetuum silentium* en zij

lieden verstoken zullen zijn van hun regt en actie.

En opdat niemand hiervan eenige ignorantie zoude kunnen of mogen pretenderen, heb ik deze gepubliceerd en geaffigeerd aan Paramaribo, den 18 Mei 1835.

Paramaribo, den 18 Mei 1835.

De Exploicteur,
N. L. BRAAM.

ADVERTISSEMENTEN.

(24291) Op autorisatie van de Commissie tot de zaken der *Nieuwe Wees- en Kuraale en Onbeheerde Boedels Kamer*, zal de Kurator en Weesmeester, over zes weken, de dag nader te bepalen, publiek doen Verkoopen:

Een HUIS en ERF, met de daarop staande *GEROUIVEN*, gelegen aan de Steenbakkersgracht, L. D. N. 601 B; aankomende den Boedel wijlen JANCKE EIJELTS, Wed. F. A. DEBKZEN, eerder Wed. CASPAR HARMS.

Paramaribo, den 19 Mei 1835.

De Scriba bij de Commissie voornoemd,
R. GOLLENSTEDE.

* * Heden nademiddag verlost zeer voorspoedig van een welgeschapen Zoon A. W. MARQUARD, geliefde Echtgenoot van A. VAN VEIZEN.

Paramaribo, den 17 Mei 1835.

(22085)

Publieke Verhuring.

CUSTODIENTEN over het *ERF* en daarop staande *GEBOUWEN*, gelegen aan de *Wagewegstraat*, L. C. N. 76, (laatst bewoond door den Heere en Mr. G. A. VAN DER MEE) zullen hetzelfde *cum annex*, op Vrijdag den 22 Mei 1835, des voormiddags ten 9 uren, ten overstaad van Haren geëcommitteerde Raden uit het Gerechtshof, publiek *VERHUREN*, onder zoodanige voorwaarden als beschreven is bij *Huur-Conditiën*, ter Grifflie van het Gerechtshof ter visie voort gegadigde liggende.

Paramaribo, den 18 Mei 1835.

De Custodienten voornoemd,
J. L. VAN TOLL.
(22514) C. W. BOONEN.

GEBOEDERS REELES

(24252) Hebben ontvangen per het Schip *Catharina Elsinga*, Kapt. H. A. SCHUURING, en bieden tegen *civiele prijzen* te Koop aan: Boter, Zoetemelksche-, Komijne- en Zwitsersche Kazen, Aardappelen, Hammen, Rookspek, Worst en Saucijsjes, Rolpens, Saucijsjes de Bologne, Rib- en Bilstukken, Ossetongen, Saucijsjes de Bologne in blik, Kalkschijven, Zoutvleesch in kwart tonnen, Haring, Aachovisch, Zuurkool, groene en graauwe Erwtten in pullen en vaatjes, gepelde en Alkmaarder Gort, gedroogde Vruchten in soorten, Augurkjes en Olijven, Specerijen, zoete Olie, Thee, Broodsukker *Tafel-Rosijnen*, Abrioxen en Perzikken op *haur*, Binket en Bitterkoekjes.

Jenever, witte- en confjac Brandewijn, Seltserwater, Niersteiner en Johannesburger Rijnwijn, Port à Portwijn, Tabak en Sigaren, Goudsche Pijpen, Stokvisch, Hollandsche Deelen, Steenen, Kalk en Cement, Saiker Hoepels, Heeren en Dames Schoenen, Hennip en Baakdoek, enz.

Nog in voorraad:

Roode- en Maderawijn in vaten en bij het dozijn, Bier en Azijn in oxhoofden en pullen, alle soorten Verswaren, Raap-, Lijn- en Patent-Olie, Steenkolen, wit en blaauw Osnaburgs, diverse Stukgoederen, IJzerwaren, Porselein, Glas- en Aardewerk.

Paramaribo, den 18 Mei 1835.

Gedrukt te Paramaribo, bij de ERVEN J. BRINK.